

for — og jeg har antaget, at f. Eks. den højtærede Landbrugsminister ikke vilde være uenig med mig heri —, at Varerne ikke fordyredes her i Landet, men at det Prisfald, som kommer i Verden, kom Befolkningen — det har vist ogsaa den højtærede Finansminister sagt — til gode. Og jeg har nu den Tro, at man gennem dette Forslag ikke alene vil beskytte Befolkningen mod slette Varer — hvad jeg for Resten ikke tror, man kan —, men faktisk vil beskytte en betrængt Industri. Det kan man meget vel gøre, og det kan lade sig forsvare, men hvad jeg fra min Side ikke er tilfreds med, er, at man ikke tør sige det. Og den højtærede Justitsminister vil ikke sige det. Han vil sige varme og følte Ord om den fattige Befolkning. Hvorfor vil han ikke sige nogle varme og følte Ord om den fattige Industri?

Marie Lassen: Naar det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) siger, at Regeringen ikke vil hjælpe den betrængte Industri, mener jeg ikke, det ærede Medlem har Ret dertil. Regeringen har ønsket at tage alt muligt Hensyn til den betrængte Industri, og det ærede Medlem, som er saa udmærket inde i, hvad der foregaar i det politiske Liv, ved saa udmærket godt, hvad Ministeriet har tilbudt, nemlig at indføre Toldlettelser paa Raastoffer, at give Laan til den betrængte Industri og at indføre Fragtlettelser, og at Regeringen saa vidt muligt vil bruge dansk Arbejde, hvor den kan hjælpe Industrien derved. Det ærede Medlems Paastand passer derfor ikke. Men at dette lille Lovforslag skulde sigte paa at hjælpe Industrien, er der ikke Spor af Mening i at sige, det har slet ikke noget med Virkeligheden at gøre.

Det ærede Medlem dvælede stadig ved, at det var saa vanskeligt at passe paa, Loven var saa vanskelig at gennemføre. Det tror jeg ikke. Med de Bøder, der er satte for at sælge Fodtøj med Papirindlæg, som ikke er mærket, tror jeg ikke, der er nogen Forretning, der føler sig fristet til at sælge saadant Fodtøj umærket, end ikke denne højst mærkværdige Forretning, som er i Stand til at forsyne København, Frederiksberg og Gentofte og mange flere Kommuner ved at sælge 10 000 Par Fodtøj om Dagen. Jeg tror, at det ærede Medlem kan ganske rolig vente med sin Opposition, til Tillægsbevillingsloven kommer for. Der er saa mange Felter, som det ærede Medlem kan komme ind paa. Jeg synes, at dette lille Lovforslag næsten ikke er det

ærede Medlems oratoriske Kunst værdigt, og at han kunde gemme sin Veltalenhed til en bedre Lejlighed.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem (Brandes) rettede et positivt Spørgsmaal til mig. Derfor er jeg nødt til at tage Ordet endnu en Gang angaaende denne Sag, men saa skal jeg heller ikke gøre det mere. Det ærede Medlem spurgte, om jeg havde forhandlet med Generaltolddirektoratet angaaende dette Spørgsmaal. Nej, selvfølgelig ikke. Det kunde jeg kun have gjort, hvis det var rigtigt, at jeg havde det Formaal med Lovforslaget, som det ærede Medlem mente, men da jeg har pointeret gentagne Gange, at Hovedvægten ligger i § 1, nemlig paa, at det Skotøj, der findes her i Landet, faar Stempel for, om det er godt eller daarligt, er der ikke noget om det, som det ærede Medlem antog. Den anden Bestemmelse, som kommer til i Lovforslagets § 2, bliver ikke let at komme udenom. Vi skal nok foreskrive, at det Skotøj, der kommer ind fra Udlandet, skal opfylde de samme Betingelser som det, der findes her i Landet, og det kan ikke nytte, at det ærede Medlem lægger andet ind i Lovforslaget end det, der ligger deri. Hvis der laa andet deri, skulde jeg nok udtale det, det turde jeg godt.

Brandes: Jeg forstaar, at den højtærede Justitsminister ikke har forhandlet med Generaltolddirektoratet om den første Paragraf; men jeg er ikke ganske klar over, om den højtærede Minister ved, hvad der staar i hans anden Paragraf, nemlig at Justitsministeren skal forbyde Indførsel af en bestemt Sort Skotøj. Vi har haft en Mængde Forbud mod Indførsel i de foregaaende Aar, og de er udarbejdede af Justitsministeriet, men de er alle administrerede af Toldvæsenet; hvorledes skulde det ellers gaa til? Thi kun Toldvæsenet er ved Grænsen og paaser, hvilke Varer der kommer ind; derfor synes jeg ikke, at der er noget urimeligt i det Spørgsmaal fra min Side, om den højtærede Justitsminister har spurgt Toldvæsenet, hvorvidt det er i Stand til at administrere dette Forbud. Og det var kun det, jeg talte om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.